

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 13 maja 2015 roku Sąd Rejonowy w Płocku, w sprawie z powództwa (...) Spółka Akcyjna w K. przeciwko (...) Spółka Jawna w M., o zapłatę, zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.460,00 zł z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 246.00 zł od dnia 01.03.2012r do dnia zapłaty;
- 246.00 zł od dnia 31.03.2012r do dnia zapłaty;
- 246.00 zł od dnia 02.05.2012r do dnia zapłaty;
- 246.00 zł od dnia 31.05.2012r do dnia zapłaty;
- 246.00 zł od dnia 30.06.2012r do dnia zapłaty;
- 246.00 zł od dnia 31.07.2012r do dnia zapłaty;
- 246.00 zł od dnia 31.08.2012r do dnia zapłaty;
- 246.00 zł od dnia 29.09.2012r do dnia zapłaty;
- 246.00 zł od dnia 31.10.2012r do dnia zapłaty

oraz kwotę 647,00 zł tytułem kosztów procesu oraz oddalił powództwo w pozostałej części.

Powyższe orzeczenie w części uwzględniającej powództwo apelacją zaskarżyła strona pozwana, która zarzucając rozstrzygnięciu naruszenie następujących przepisów prawa:

1. art. 6 k.c. poprzez jego niewłaściwą wykładnię i przerzucenie ciężaru dowodu na stronę pozwaną, pomimo udowodnienia swych twierdzeń i zasadności powództwa przez powoda;
2. art. 232 k.p.c., które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, poprzez niesłuszne przerzucenie ciężaru dowodu na stronę pozwaną i przyjęcie, że to ona powinna przedstawić dowody na okoliczność braku zobowiązania, podczas gdy nie można wymagać od strony wykazywania faktów negatywnych, lecz to powód winien udowodnić zasadność powództwa i wykazać, że wydał towar;
3. art. 233 § 1 k.p.c., które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, poprzez dokonanie oceny dowodów w sposób dowolny, nieszechstronny, bowiem powód nie przedstawił dowodów potwierdzających fakt złożenia zamówienia na sprzedaż energii elektrycznej, co wskazuje, że do zawarcia umowy w ogóle nie doszło. Skoro nie doszło w ogóle do zawarcia umowy, nie można mówić o powstaniu jakiegokolwiek stosunku zobowiązaniowego,

wniosła o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Strona powodowa w odpowiedzi na apelację pozwanej wniosła o jej oddalenie w całości oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja strony pozwanej podlegała oddaleniu jako bezzasadna. W pierwszym rzędzie należy zauważyć, że wbrew uzasadnieniu zarzutów apelacji, strona powodowa wywodziła swoje roszczenia określone w pozwie nie z umowy dostawy energii ani sprzedaży towaru, wobec czego powód nie miał obowiązku wykazywać ani faktu złożenia

zamówienia na sprzedaż energii elektrycznej jak twierdzi pełnomocnik strony przeciwnej ani wykazywać wydania towaru. Strony łączyła bowiem zawarta 1 grudnia 2011 r. umowa współpracy handlowej w ramach sieci sklepów spożywczych(...) - umowa franczyzy. W jej ramach pozwana spółka zobowiązała się do dokonywania zakupów towaru z asortymentu powoda w celu dalszej jego odsprzedaży swoim klientom. Powód udzielił pozwanym licencji na korzystanie ze znaku towarowego powszechnie rozpoznawalnego znaku sieci sklepów (...). Pozwani mogli realizować zakupy w hurtowniach należących do powoda i korzystać ze zniżek oraz promocji, dostępnych tylko dla członków sieci a informacja o ich sklepie widniała w gazetkach dystrybuowanych przez powoda. Powód upoważnił pozwanych do korzystania z tajemnic handlowych i wiedzy know-how związanej z prowadzeniem Sieci, przekazując im Podręcznik Operacyjny (par. 2.2 umowy). Przyjmuje się, że jednym z najważniejszych składników umowy tego typu jest tzw. zezwolenie franchisingowe - na jego mocy partner zyskuje informację o metodzie prowadzenia działalności, która przyniosła sukces organizatorowi sieci. Powód domagał się pozwem zapłaty wynagrodzenia (opłaty marketingowej) określonego w § 6 pkt 1 Umowy współpracy. Strony sprecyzowały, iż obowiązek zapłaty wynika „w związku ze współpracą w ramach sieci sklepów (...)”. Jest to obowiązek dłużnika niezwiązany z konkretnym powtarzalnym świadczeniem wierzyciela, a ze stanem stosunków pomiędzy stronami umowy. Jego podstawą jest już samo zawarcie umowy o współpracę. Wskazuje na to również pkt 3 tego paragrafu „Naliczanie opłaty marketingowej będzie następowało od pierwszego pełnego miesiąca współpracy z Siecią Sklepów (...)”. Wynagrodzenie zostało ustalone jako ekwiwalent przystąpienia do sieci sprzedażowej organizatora sieci. Nie można pominąć faktu, iż wynagrodzenie na podstawie tak sporządzonej umowy przysługiwało organizatorowi sieci niezależnie od rzeczywistego prowadzenia przez partnera sprzedaży w danym okresie rozliczeniowym. Podsumowując - wynagrodzenie, którego dochodzi powód, swoją podstawę ma w samym umożliwieniu dostępu do Sieci Sklepów (...). Powód przedstawił jako dowód umowę zawartą z pozwaną spółką - ze strony pozwanej podpisali ją wszyscy 4 wspólnicy. W toku postępowania przed Sądem I instancji strona pozwana nie udowodniła faktu wypowiedzenia umowy. Powód zaś udowodnił fakt jej zawarcia i podstawę do obciążania pozwanej fakturami VAT i żądania ich zapłaty. Sąd Rejonowy na podstawie zaferowanych dowodów w ramach swobodnej oceny dokonał ustaleń stanu faktycznego i wyprowadził właściwe wnioski, które nie naruszają zasad logicznego rozumowania, jak również zgodne są z zasadami doświadczenia życiowego. Wobec tego należało uznać zarzuty pozwanej oparte na naruszeniu przepisów odnoszących się do postępowania dowodowego za bezzasadne.

Mając na uwadze powyższe, apelacja pozwanej podlegała oddaleniu w całości na podstawie art. 385 k.p.c. jako bezzasadna.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania.